

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 27. března 2013 (04.04)
(OR. en)**

7999/13

**Interinstitucionální spis:
2013/0080 (COD)**

**TELECOM 60
COMPET 177
CODEC 686**

NÁVRH

Odesílatel:	Komise
Ze dne:	26. března 2013
Č. dok. Komise:	COM(2013) 147 final
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Uweho CORSEPIUSE, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: COM(2013) 147 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 26.3.2013
COM(2013) 147 final

2013/0080 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2013) 73 final}

{SWD(2013) 74 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Tato důvodová zpráva představuje návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Cíle návrhu

Cílem navrhovaného nařízení je snížení nákladů a zvýšení efektivity zavádění infrastruktury vysokorychlostních elektronických komunikací rozšiřováním stávajících osvědčených postupů po celé EU, čímž se zlepší podmínky pro vytvoření a fungování vnitřního trhu v oblasti, jež podporuje rozvoj prakticky všech odvětví ekonomiky.

Panuje všeobecná shoda o tom, že stavební práce představují dominantní část celkových nákladů na zavádění sítí¹, bez ohledu na použitou technologii, přičemž u některých technologií se tento podíl odhaduje až na 80 %.

Stanovení několika přímo použitelných práv a povinností platných v různých fázích zavádění infrastruktury může vést k významnému snížení nákladů. Překážky pro investice a vstup na trh mohou být zredukovány umožněním intenzivnějšího využití stávajících fyzických infrastruktur, posílenou spoluprací při plánování stavebních prací, zefektivněním postupů udělování povolení a odstraněním překážek pro infrastrukturu připravenou pro vysokorychlostní připojení, zastavěnou v budovách.

Tato iniciativa se proto zaměřuje na čtyři hlavní problematické oblasti: 1) neefektivnost nebo překážky v oblasti využívání stávající fyzické infrastruktury (například kabelovodů, potrubí, šachet, rozvodných skříní, sloupů, stožárů, antén, věží a jiných podpůrných konstrukcí), 2) překážky v oblasti souběžného zavádění infrastruktur, 3) neefektivnost při udělování administrativních povolení a 4) překážky týkající se zavádění infrastruktury zastavěné v budovách.

Jelikož je každá problémová oblast spojena s určitou etapou procesu zavádění, pokud budou uvedené oblasti řešeny společně, bude výsledkem soubor soudržných a vzájemně se posilujících opatření. Studie odhaduje, že přijetí opatření řešících identifikovaný soubor problémových oblastí by vedlo k potenciálním úsporám kapitálových výdajů hospodářských subjektů v rozmezí 20–30 % celkových investičních nákladů², tj. až 63 miliard EUR do roku 2020³.

¹ Analysys Mason, 2008, Analysys Mason 2012, WIK, 2008.

² Analysys Mason, 2012. Odhad vychází z těchto předpokladů: 25 % zaváděné infrastruktury je ve stávajících kabelovodech, čímž se v této části dosáhne úspor kapitálových výdajů ve výši 75 %; 10 % zaváděné infrastruktury připojuje síť k nové bytové výstavbě a využívá se souběžné zavádění infrastruktury s ostatními subjekty / podniky veřejných služeb, čímž se uspoří 15–60 %; 5 % zaváděné infrastruktury připojuje síť k vícebytovým jednotkám s již položenými kabely, s úsporou 20–60 %. Kromě toho vzniknou i sociální, environmentální a ekonomické přínosy.

³ Tento odhad je založen na investičním scénáři vypočítaném v rámci rozsáhlé studie společností Analysys Mason a Tech4i2 („Sociálněekonomické dopady širokopásmového připojení“, 2013). Studie předpokládá, že cílů pro širokopásmové připojení v rámci Digitální agendy pro Evropu by bylo možné dosáhnout jen za scénáře počítajícího s výraznou intervencí, konkrétně investicemi do přístupových sítí nové generace ve výši 211 miliard EUR. Možné úspory byly vypočítány použitím uvedených procentních podílů na tuto částku.

V zájmu maximalizace synergií napříč sítěmi není nařízení určeno jen poskytovatelům sítí elektronických komunikací, ale i kterémukoli vlastníkovi fyzických infrastruktur, například pro elektřinu, plyn, vodu a kanalizaci, topení a dopravní služby, jež jsou vhodné pro uložení prvků sítí elektronických komunikací.

1.2. Obecné souvislosti

Podle zprávy o jednotném trhu z roku 2010⁴ jsou telekomunikační služby a infrastruktura v EU stále ve velké míře rozděleny podle státních hranic. Novější zpráva o nákladech neexistence evropské dimenze v odvětví elektronických komunikací⁵ ukázala, že nevyužitý potenciál jednotného trhu ročně odpovídá 0,9 % HDP, tj. 110 miliardám EUR.

Infrastruktura pro vysokorychlostní širokopásmové připojení je páteří jednotného digitálního trhu a podmínkou konkurenceschopnosti v globálním prostředí, mimo jiné v oblasti elektronického obchodu. Jak připomíná sdělení Akt o jednotném trhu II⁶, 10% nárůst v míře rozšíření širokopásmového připojení může vést ke zvýšení HDP o 1–1,5 % ročně a zvýšení produktivity práce o 1,5 %⁷ a inovace plynoucí z širokopásmového připojení v podnicích podporuje zaměstnanost a má potenciál vytvořit do roku 2020 až 2 miliony nových pracovních míst⁸.

Významná část tohoto nevyužitého potenciálu existuje na úrovni síťové infrastruktury: různé regulační přístupy k zavádění sítí zvyšují náklady na přístup na vnitrostátní trhy, znemožňují využívání úspor z rozsahu při využívání služeb a vybavení a brání rozvoji inovativních služeb, které by se mohly objevit na vysokorychlostních sítích provozovaných bez překážek napříč hranicemi. Zavádění přístupových sítí často souvisí s ustanoveními a postupy uplatňovanými na místní úrovni, avšak tato opatření včetně místních sekundárních právních předpisů mohou nepřímo ovlivnit volný pohyb služeb, a odůvodnit tak zásah Unie⁹. Unie navíc již dříve přijala právní předpisy na základě článku 114 Smlouvy o fungování EU, aby podpořily zavádění síťové infrastruktury na místní úrovni prostřednictvím zpřístupnění účastnického vedení¹⁰.

⁴ „A New Strategy for the Single Market“ (Nová strategie pro jednotný trh), zpráva Maria Montiho předsedovi Evropské komise, 9. května 2010.

⁵ „Kroky směrem ke skutečnému vnitřnímu trhu s elektronickými komunikacemi do roku 2020“, Ecorys, TU Delft a TNO, únor 2012.

⁶ COM(2012) 573.

⁷ Booz and Company, „Jak maximalizovat dopady digitalizace“, 2012.

⁸ Odhad Komise založený na vnitrostátních studiích (Liebenau, J., Atkinson, R., Karrberg, P., Castro, D. a Ezell, S., 2009, *The UK Digital Road to Recovery* (Digitální cesta Spojeného království k hospodářské obnově); Katz R.L. et al, 2009, *The Impact of Broadband on Jobs and the German Economy* (Dopad širokopásmového připojení na pracovní místa a německou ekonomiku).

⁹ Soudní dvůr ve věci *De Coster* (C-17/00, [2001] Sb. rozh. s. I-9445, bod 37) připomněl, že veškeré místní sekundární právní předpisy s vlivem na svobodu poskytování služeb musí být v souladu se zásadou proporcionality. Rovněž v souvislosti s parabolickými anténami Komise ve svém sdělení o obecné použitelnosti zásad volného pohybu zboží a služeb – články 28 a 49 – pokud jde o využívání parabolických antén (KOM(2001) 351 v konečném znění) zdůraznila, že i když je každý členský stát odpovědný za stanovení podmínek, které musí být k instalaci a využívání parabolických antén splněny v rámci jeho vnitřního právního systému, některé vnitrostátní předpisy mohou nicméně ovlivnit to, jaké vysílání lze přijímat. Nepřímo tak ovlivňují distribuci široké škály služeb přenášených satelitem, které mají ze své povahy přeshraniční charakter, jako je televizní a rozhlasové vysílání, spolu s interaktivními službami („služby informační společnosti“). Tato vnitrostátní opatření proto musí být v souladu se základními zásadami Smlouvy, jako je volný pohyb zboží a svoboda poskytování služeb na jednotném trhu.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2887/2000 ze dne 18. prosince 2000 o zpřístupnění účastnického vedení, Úř. věst. L 336, 30.12.2000, s. 4.

Unie si nemůže dovolit ponechat občany a podniky mimo dosah těchto infrastruktur a v Digitální agendě pro Evropu se přihlásila k ambiciózním cílům v oblasti širokopásmového připojení: do roku 2013 základní širokopásmové připojení pro všechny Evropany a do roku 2020 i) přístup k rychlosti nad 30 Mb/s pro všechny Evropany a ii) smlouva o internetovém připojení s rychlostí nad 100 Mb/s v 50 % či více evropských domácností. Těchto cílů bude dosaženo, pouze pokud dojde v celé EU ke snížení nákladů na zavádění infrastruktury.

1.3. Politické souvislosti

Digitální agenda pro Evropu je stěžejní iniciativou strategie Evropa 2020, jejímž cílem je dosáhnout udržitelných hospodářských a sociálních přínosů z jednotného digitálního trhu založeného na rychlém a superrychlém internetu a interoperabilních aplikacích.

Dokument identifikoval zejména potřebu snížit náklady na zavádění širokopásmového připojení na celém území Unie, což zahrnuje také náležité plánování a koordinaci a snížení administrativní zátěže¹¹.

Evropská rada na svém zasedání ve dnech 1. a 2. března 2012 vyzvala k přijetí opatření na úrovni Unie s cílem zajistit lepší pokrytí širokopásmovým připojením, včetně snížení nákladů na infrastrukturu vysokorychlostního širokopásmového připojení¹².

Sdělení „Akt o jednotném trhu II: Společně pro nový růst“ označilo uvedenou iniciativu za jedno z 12 klíčových opatření, která podníčí růst, zaměstnanost a důvěru v jednotný trh a přinesou reálné praktické výsledky¹³. Ve sdělení Akt o jednotném trhu II se přijetí návrhu Komise předpokládá v prvním čtvrtletí roku 2013. Evropská rada na svém zasedání ve dnech 13. a 14. prosince 2012 vyzvala Komisi, aby všechny klíčové návrhy předložila do jara roku 2013¹⁴.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1. Veřejná konzultace se zúčastněnými stranami

Útvary Komise uspořádaly ve dnech 27. dubna až 20. července 2012 veřejnou konzultaci, v níž byly zainteresované strany vyzvány k vyjádření svých názorů na pět souborů otázek, které se týkají celého procesu zavádění sítí od etapy plánování až k připojení koncových uživatelů¹⁵.

Nejrůznější zúčastněné strany z 26 zemí EU a ESVO zaslaly přes 100 písemných odpovědí. Kategoriami s nejvyšším počtem respondentů byly poskytovatelé elektronických komunikací (27) a jejich profesní organizace (14), jakož i veřejné orgány, včetně centrálních orgánů státní správy (22 včetně 6 vnitrostátní regulačních orgánů) a místních orgánů (9). Ostatní poskytovatelé veřejných služeb (7) přispěli především prostřednictvím profesních sdružení.

¹¹ Digitální agenda pro Evropu, sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, KOM(2010) 245 ze dne 19. května 2010, zejména oddíl 2.4.1.

¹² Závěry ze zasedání Evropské rady ze dne 1.–2. března 2012, EUCO 4/2/12, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/12/st00/st00004-re02.en12.pdf>, bod 15.

¹³ Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, COM(2012) 573 ze dne 3. října 2012, klíčové opatření č. 9.

¹⁴ Závěry ze zasedání Evropské rady ze dne 13.–14. prosince 2012, EUCO 205/12, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/134353.pdf, bod 17.

¹⁵ Zprávu o výsledku veřejné konzultace je součástí zprávy o posouzení dopadů, která je připojena k tomuto návrhu (příloha I zprávy).

Odpověděli rovněž výrobci zařízení (5) a profesní sdružení stavebních firem a poskytovatelů služeb IKT (6).

Respondenti obecně příznivě přijali záměr Komise přijmout iniciativu řešící stavební náklady na zavádění širokopásmového připojení v rámci jednotného trhu. Většina respondentů potvrdila stávající neefektivnost a překážky, jakož i potenciál pro snížení nákladů. Zúčastněné strany jasně přiznaly existenci problémů a potřebu jednat. Bylo navrženo několik řešení, některá velmi ambiciózní a některá skromnější.

Kromě veřejné konzultace útvary Komise zřídily internetovou platformu pro diskusi zúčastněných stran formou crowdsourcingu¹⁶.

Útvary Komise udržují pravidelný kontakt s hlavními zúčastněnými stranami z veřejného i soukromého sektoru v dotčených odvětvích.

2.2 Studie a jiné zdroje informací

Útvary Komise zadaly dvě studie: u společnosti Deloitte o postupech snižování nákladů v souvislosti se zaváděním pasivní infrastruktury širokopásmového připojení¹⁷ a u společnosti Analysys Mason jako podklad posouzení dopadů připojení k tomuto návrhu¹⁸.

Útvary Komise dále čerpaly z dalších zdrojů informací, studií a vnitrostátních osvědčených postupů (mimo jiné z Francie, Itálie, Litvy, Německa, Nizozemska, Polska, Portugalska, Slovinska, Spojeného království, Španělska a Švédska)¹⁹. Příslušné útvary Komise rovněž získaly podrobné informace prostřednictvím vnitrostátních regulačních orgánů.

2.3 Posouzení dopadů navrhovaného nařízení

Útvary Komise provedly posouzení dopadů²⁰. K další analýze byly vybrány čtyři možnosti politiky:

Možnost č. 1: Zachování stávající situace: současný přístup spočívající ve sledování, vynucování a poskytování pokynů.

Možnost č. 2: Podpora zvýšení efektivity v odvětví telekomunikací: doporučování opatření v zájmu soudržnějšího a harmonizovanějšího uplatňování předpisového rámce pro elektronické komunikace ze strany vnitrostátních regulačních orgánů.

Možnost č. 3: Umožnit zvýšení efektivity v různých odvětvích: návrh nařízení, jehož cílem je využití potenciálu spolupráce mezi odvětvími (dvě dílčí možnosti předpokládají samotné nařízení – 3a, respektive kombinaci nařízení a doporučení – 3b).

Možnost č. 4: Uložit povinnost zvýšení efektivity: návrhy právních předpisů doplňujících stávající regulační rámec, stanovujících opatření jdoucí nad rámec možnosti č. 3, jako jsou atlasy infrastruktury, nákladově orientovaný přístup k infrastruktuře, povinná spolupráce při stavebních pracích, i když nejsou financovány z veřejných prostředků, a instalace infrastruktury připravené pro vysokorychlostní připojení i ve starých budovách.

Analýza jednotlivých možností se zaměřuje zejména na náklady a přínosy, které vzniknou přímo zúčastněným stranám, očekávaný účinek na investice do sítí a zavádění

¹⁶ Viz <http://daa.ec.europa.eu/content/special/crowdsourcing>.

¹⁷ Zpráva založená na studii, kterou vypracovala Deloitte, a dále ověřená dalšími zdroji je součástí zprávy o posouzení dopadů připojení k tomuto návrhu (příloha II zprávy).

¹⁸ Tato zpráva je součástí zprávy o posouzení dopadů připojení k tomuto návrhu (příloha III zprávy).

¹⁹ Úplný seznam těchto zdrojů je uveden v bibliografii zprávy o posouzení dopadů.

²⁰ Zpráva o posouzení dopadů je připojena k tomuto návrhu.

širokopásmového připojení a širší makroekonomické analýzy účinků na životní úroveň spotřebitelů, růst, konkurenceschopnost a jednotný trh.

Zpráva o posouzení dopadů dospěla k závěru, že nejlepší dostupnou možností je možnost č. 3a vzhledem k její efektivitě ve vztahu k identifikovaným cílům, analýze nákladů a přínosů a soudržnosti využití potenciálu ke snížení nákladů s obecnými cíli politiky EU v souladu se zásadou proporcionality a subsidiarity.

Pokud jde o výběr navrhovaného nástroje, viz oddíl 3.4 níže.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Právní základ

Základem návrhu je článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie. Je to odůvodněno cíli návrhu, jenž usiluje o zlepšení podmínek pro vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Kromě toho, jak potvrzuje judikatura, tento článek svěřuje zákonodárci Unie v závislosti na všeobecných souvislostech a konkrétních okolnostech záležitosti, u níž má dojít k harmonizaci, možnost uvážení, pokud jde o harmonizační metodu, která je nejvhodnější k dosažení požadovaného výsledku, zejména v oblastech, které se vyznačují složitými technickými charakteristikami²¹.

3.2. Subsidiarita

Navrhovaný evropský zásah vedoucí ke snížení nákladů na zavádění infrastruktury vysokorychlostních elektronických komunikací je odůvodněn zásadou subsidiarity.

Zásada subsidiarity má dvojí účel. Na jedné straně umožňuje Unii jednat, pokud nemohou problém adekvátně vyřešit členské státy jednající samostatně. Na druhé straně má chránit pravomoci členských států v těch oblastech, které nelze efektivněji řešit prostřednictvím činnosti Unie. Cílem je přivést proces rozhodování v rámci Unie co nejbližší občanům.

Navrhované nařízení se zaměřuje na vymezení konkrétních přímo použitelných práv a povinností s cílem usnadnit plánování a realizaci fyzické infrastruktury a stavebních prací, včetně doplňkových ustanovení k zajištění transparentnosti příslušných informací a koordinace administrativních postupů. Kromě toho stanoví požadavky na fyzickou infrastrukturu v budovách, vztahující se na nové budovy a významné renovace.

Plánovaná opatření vycházejí ze stávajících osvědčených postupů v několika členských státech, například těch, jež se týkají opakovaného využití stávajících fyzických infrastruktur v Litvě a Portugalsku, transparentnosti stávající infrastruktury v Belgii a Německu, souběžného zavádění infrastruktury ve Finsku a Švédsku, racionalizace práv třetích osob a správních postupů v Nizozemsku a Polsku a vysokorychlostní širokopásmové infrastruktury v nových budovách ve Španělsku a Francii²². Některé členské státy zavedly opatření, která do určité míry jdou nad rámec návrhu, například jediné správní místo v Řecku. Navrhovaným nařízením nejsou dotčena takováto podrobnější ustanovení vnitrostátních právních předpisů.

²¹ Viz věc C-66/04, bod 45, a věc C-217/04, bod 43.

²² Viz Analysys Mason, závěrečná zpráva pro GŘ pro informační společnost a média, podpora Evropské komise pro vypracování posouzení dopadů, jež doprovází iniciativu EU ke snižování nákladů na zavádění infrastruktury vysokorychlostního širokopásmového připojení (SMART 2012/0013).

Nejsou jím dotčena ani jakákoli zvláštní regulační opatření, včetně uložení nápravných opatření podnikům s významnou tržní silou, přijatých vnitrostátními regulačními orgány v souladu s regulačním rámcem Unie pro elektronické komunikace.

Navrhovaná opatření jsou nezbytná na úrovni Unie, aby se zlepšily podmínky pro vytvoření a fungování vnitřního trhu, s cílem:

- odstranit překážky fungování jednotného trhu způsobené množstvím různých pravidel a administrativních postupů na vnitrostátní a regionální úrovni, které brání rozvoji a růstu evropských společností, mají negativní dopad na konkurenceschopnost Evropy a vytvářejí překážky pro přeshraniční investice a podnikání, a omezují tak svobodu poskytovat služby elektronických komunikací a sítí, kterou zaručují stávající právní předpisy Unie. Různorodé a netransparentní regulační přístupy k zavádění sítí například zvyšují náklady na přístup ke každému vnitrostátnímu trhu. Tato roztržštěnost představuje překážku pro nadnárodní společnosti i pro společnosti působící v jednom státě, které chtějí dosáhnout úspor z rozsahu na evropské úrovni v podmínkách stále globálnější konkurence. Brání také rozvoji inovativních služeb, které by mohly vzniknout v superrychlých sítích bezproblémově fungujících přes hranice;
- podporovat všeobecně dostupné širokopásmové pokrytí, které je předpokladem rozvoje jednotného digitálního trhu, a přispět tak k odstranění velké překážky pro dokončení jednotného trhu a současně i k územní soudržnosti; těchto cílů bude dosaženo, pouze pokud dojde v celé EU ke snížení nákladů na zavádění infrastruktury;
- realizovat významný nevyužitý potenciál snížení nákladů a usnadnění zavádění širokopásmového připojení, včetně rozšíření stávajících osvědčených postupů po celé EU, kdykoli jsou k dispozici;
- ve velkém měřítku zefektivnit postupy plánování a investic, a usnadnit tak rozvoj celoevropských hospodářských subjektů;
- zajistit rovné zacházení a nediskriminaci podniků a investorů v souladu s „uvedenými cíli a úkoly úzce souvisejícími s oblastmi, které jsou předmětem“²³ několika nástrojů, které jsou již stanoveny v právních předpisech EU, zejména pokud jde o odvětví elektronických komunikací²⁴, ale i další odvětví (např. poskytovatele veřejných služeb, kteří chtějí dosáhnout zisku ze své fyzické infrastruktury, synergie při zavádění inteligentních sítí).

Aby byl tento návrh v souladu se zásadou subsidiarity, bylo pro něj vytvořeno několik mechanismů.

- Za prvé, členské státy mohou zachovat nebo přijmout podrobnější ustanovení, která dále specifikují či doplňují povinnosti stanovené navrženým nařízením, např. v souvislosti s přístupem k existující infrastruktuře, koordinací stavebních prací a souběžným zaváděním infrastruktury.
- Kromě toho zatímco úkoly vytvořené navrženým nařízením jsou v souladu s předpisovým rámcem pro elektronické komunikace standardně přidělovány nezávislým vnitrostátním regulačním orgánům, členské státy mohou s ohledem na

²³ Viz věc C-217/04, bod 47.

²⁴ Viz například 8. bod odůvodnění směrnice o zlepšení právní úpravy 2009/140/ES, 22. bod odůvodnění rámcové směrnice, 1. a 4. bod odůvodnění nařízení (ES) č. 2887/2000/ES.

jejich odborné znalosti a nezávislost na optimální úrovni určit odlišné příslušné orgány v souladu s vnitrostátním ústavním systémem rozdělení kompetencí a pravomocí²⁵, pokud může být vzhledem k přiděleným úkolům dosaženo přínosů v efektivitě. To se týká všech úkolů stanovených nařízením: informačního místa pro udělování povolení, transparentnosti a řešení sporů.

- Za druhé, pokud jde o transparentnost stávající fyzické infrastruktury, zatímco řada členských států zavedla různé mapovací iniciativy v podobě aplikací GIS (geografické informační systémy), které v některých členských státech pokrývají nejen infrastrukturu elektronických komunikací, ale i fyzickou infrastrukturu jiných veřejných služeb, tento návrh neukládá členským státům povinnost takové mapování provádět. Nevyžaduje ani, aby byly údaje shromažďovány nebo uchovávány v jediném kontaktním místě. Povinnost uložená členským státům je „zpřístupnit“ tyto údaje v jediném informačním místě, které lze vytvořit poskytnutím hypertextových odkazů vedoucích na jiná místa. Návrh neukládá ani žádnou obecnou povinnost předběžného oznamování plánovaných stavebních prací. Namísto toho umožňuje poskytovatelům elektronických komunikací vyžadovat tyto informace od poskytovatelů sítí za účelem zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.
- Za třetí, pokud jde o udělování povolení, tímto návrhem není dotčena procesní autonomie členských států k internímu rozdělování pravomocí. I když prostřednictvím kontaktního místa musí být k dispozici informace o různých postupech udělování povolení a jeho prostřednictvím se musí podávat žádosti, jeho úloha se omezuje na odesílání různých povolení a koordinaci postupu udělování povolení. Rovněž je stanovena pouze základní harmonizace různých lhůt, přičemž je členským státům povoleno ponechat si nebo zavést své vlastní lhůty, aniž jsou dotčeny jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti stanovené k zajištění řádného průběhu řízení, platné v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy EU.
- Pokud jde o zařízení v budovách, navrhované nařízení umožňuje členským státům upravit v něm stanovené povinnosti podle konkrétní situace na vnitrostátní a místní úrovni vynětím kategorií budov, jako jsou budovy s jedním bytem nebo renovace, z oblasti jeho působnosti, v plném souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality.

3.3. Proporcionalita

Navrhovaná opatření jsou odůvodněná rovněž z hlediska proporcionality.

Navrhovaná opatření ke snižování nákladů se zaměřují na zvýšení koordinace a transparentnosti a na harmonizaci minimálních nástrojů, což příslušným zúčastněným stranám umožní využít synergií a omezit neefektivnost při zavádění infrastruktury. Kromě toho i když je cílem navrhovaných opatření omezení překážek přístupu k fyzické infrastruktuře, nenarušují nepatřícně vlastnická práva a zachovávají na prvním místě obchodní jednání.

Navrhovaná opatření nevnučují konkrétní obchodní modely. Rovněž nechávají otevřenou možnost, aby členské státy přijaly podrobnější ustanovení; proto budou spíše doplňovat probíhající vnitrostátní iniciativy, místo aby je měnily. Umožní naopak členským státům, aby navázaly na svá stávající opatření a zvolily si jakékoli stávající nebo nové opatření, které nejlépe vyhovuje jejich konkrétní situaci, aniž by nutně měly za následek další náklady.

²⁵ Viz věc 272/83 body 25 a 27.

I když se navrhované nařízení do určité míry dotkne vlastnických práv, děje se tak v souladu se zásadou proporcionality.

Návrh umožňuje obchodní jednání o přístupu k fyzické infrastruktuře, aniž by ukládal povinnost umožnit přístup za předem definovaných nebo nákladově orientovaných podmínek. Stanoví orientační důvody, pro něž může být odmítnutí udělit přístup považováno za přiměřené: například technická vhodnost fyzické infrastruktury, ke které bylo požádáno o přístup, k tomu, aby do ní byly uloženy jakékoli prvky sítí elektronických komunikací, nedostatek prostoru pro uložení těchto prvků nebo bezpečnost a integrita sítě.

V případě nepřiměřeného odepření přístupu stanoví postup řešení sporů, zohledňuje nicméně několik parametrů pro stanovení ceny za přístup, například vliv vyžádaného přístupu na obchodní plán, jenž je podkladem pro investice realizované provozovatelem sítě, zejména v případě nedávno vybudovaných fyzických infrastruktur využívaných k poskytování služeb vysokorychlostních elektronických komunikací.

Pokud jde o transparentnost stávající fyzické infrastruktury, návrh se týká infrastruktury, která je vhodná pro zavádění vysokorychlostních sítí, nikoli obecně jakékoli fyzické infrastruktury. Umožňuje rovněž členským státům stanovit obecné výjimky pro technicky nevyhovující infrastrukturu. Návrh dále usiluje o zpřístupnění informací za nejnižších nákladů. Z tohoto důvodu obsahuje postupné povinnosti – umožňuje zřízení přístupu k již dostupným informacím, přičemž k průzkumům se uchyluje pouze tehdy, nejsou-li tyto informace okamžitě k dispozici u orgánů veřejné správy nebo u poskytovatelů elektronických komunikací.

Pokud jde o koordinaci stavebních prací, návrh neomezuje ekonomickou svobodu podniků – zejména neukládá povinnost souběžného zavádění infrastruktury subjektům, které si tento obchodní model nezvolily, pokud není financována z veřejných zdrojů. Usiluje naopak o umožnění komerčních mechanismů souběžného zavádění infrastruktury tím, že zajistí lepší šíření informací o budoucích stavebních pracích.

Pokud jde o fyzickou infrastrukturu v budovách, povinnost vybavit budovy fyzickou infrastrukturou připravenou pro vysokorychlostní připojení je omezena na nové a podstatně renovované budovy. Důvodem je skutečnost, že v těchto případech jsou náklady ve srovnání s vysokými náklady na dovybavení existujících nevybavených budov s pasivní infrastrukturou nižší a pravděpodobně budou kompenzovány vyšší hodnotou nemovitosti. Návrh navíc dále omezuje působnost této povinnosti na velké renovace, které vyžadují stavební povolení. Předpokládají se rovněž všeobecné výjimky stanovené členskými státy z důvodu proporcionality.

3.4 Základní práva

Byl analyzován dopad navrhovaných opatření na základní práva.

Povinnost provozovatelů sítí vyhovět všem přiměřeným žádostem o přístup k jejich fyzické infrastruktuře by mohla omezit jejich právo na podnikání a jejich vlastnické právo, avšak tento nepříznivý dopad je zmírněn ustanovením že by takový přístup měl být udělován za spravedlivých podmínek, včetně cen. Toto omezení musí být také považováno za odůvodněné a přiměřené vzhledem k cíli snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, neboť by snížilo potřebu provádění stavebních prací, které představují téměř 80 % nákladů na zavedení sítě. Pokud jde o povinnost provozovatelů sítí poskytnout minimální informace o stávající infrastruktuře, jsou stanoveny záruky ohledně práva na soukromí a ochrany obchodního tajemství prostřednictvím výjimek pro účely provozu a obchodního tajemství.

Povinnost podniků provádějících stavební práce, jež jsou zcela nebo částečně financovány z veřejných prostředků, vyhovět všem přiměřeným žádostem o přístup za účelem zavedení prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací by mohla omezit jejich právo na podnikání a jejich vlastnické právo. Tato povinnost by se však uplatnila pouze v případě, že nebude znamenat žádné zvýšení nákladů původně plánovaných stavebních prací a pokud je žádost o koordinaci podána co nejdříve a v každém případě nejpozději jeden měsíc před předložením konečného projektu příslušným orgánům k udělení povolení. Toto omezení musí být také považováno za odůvodněné a přiměřené vzhledem k cíli snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, neboť by provozovatelům sítí elektronických komunikací umožnilo uhradit pouze část nákladů na stavební práce.

Povinnost vybavit všechny nově postavené budovy vestavěnou fyzickou infrastrukturou připravenou pro vysokorychlostní připojení by mohla mít dopad na vlastnická práva vlastníků dotčených nemovitostí. Toto omezení musí být považováno za odůvodněné a přiměřené cíli snižování nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, neboť by vyloučilo jakoukoli potřebu zpětného vybavování budov fyzickou infrastrukturou.

Právo poskytovatele veřejné komunikační sítě ukončit svou síť v soustředovacím bodě s cílem připojit se k fyzické infrastruktuře připravené pro vysokorychlostní připojení, vestavěné v budově, by mohlo mít dopad na vlastnické právo vlastníků dotčené soukromé nemovitosti. Tyto restrikce jsou však omezeny povinností, aby poskytovatelé veřejné komunikační sítě minimalizovali dopad na soukromý majetek a uhradili veškeré vzniklé náklady. Toto omezení musí být také považováno za odůvodněné a přiměřené vzhledem k cíli snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, neboť by provozovatelům sítí elektronických komunikací při zavádění jejich sítí umožnilo dosáhnout úspor z rozsahu.

Právo poskytovatelů veřejných komunikačních sítí na přístup k jakékoli existující fyzické infrastruktuře připravené pro vysokorychlostní připojení, vestavěné v budově, by mohlo mít dopad na majetková práva držitele práva na využívání fyzické infrastruktury vestavěné v budovách. Tato restrikce je však omezená, jelikož takový přístup by musel být udělen za přiměřených podmínek, a použila by se pouze v případech, kdy je duplikace technicky nemožná nebo ekonomicky neefektivní.

Právo na účinná opravná opatření pro subjekty dotčené výše uvedenými omezeními je zaručeno možností obrátit se na příslušný vnitrostátní orgán pro řešení sporů, čímž by nemělo být dotčeno právo kterékoli strany obrátit se na soud.

3.5. Volba nástroje

Komise navrhuje nařízení, neboť je zárukou komplexního, přímo použitelného řešení, a to i pro všechna povolení nezbytná k zavádění sítí. Zajišťuje rychlou dostupnost nástrojů pro snížení nákladů v souladu s dynamikou cílů Digitální agendy pro Evropu, jichž má být dosaženo do roku 2020.

Oproti směrnici, která by znamenala poskytnutí další lhůty pro provedení členskými státy, nařízení v celém jednotném trhu rychle rozšíří základní práva a povinnosti v souvislosti se zaváděním sítí. Směrnice by kromě toho ze své povahy umožnila významnou míru diferenciací při provádění uvedených práv a povinností, a prodloužila by tak trvání vznikající různorodé regulace. Přímo použitelný právní nástroj naproti tomu omezí stávající roztržičnost a zabrání další fragmentaci, tím, že se zaměří na odstranění vybraných překážek rozvoje jednotného trhu se sítěmi elektronických komunikací na základě osvědčených postupů, přičemž však organizační otázky ponechá do značné míry na uvážení členských států. Poskytovatelům musí být přiznán soubor přímo použitelných práv týkajících se všech fází

plánování a zavádění sítě, jichž se mohou dovolávat před vnitrostátními soudy, a to nejen vůči členským státům, ale i vůči jiným soukromým subjektům, jako jsou vlastníci infrastruktury.

Vzhledem k tomu, že jádrem tohoto návrhu je definice práv a povinností, jež jsou přímo použitelné v celém jednotném trhu, nařízení je zřejmě vhodnějším právním nástrojem než směrnice, jelikož má jasné výhody, pokud jde o efektivitu a účinnost a vytváří rovné podmínky pro občany a podniky, s větším potenciálem pro soukromé prosazování²⁶. Přímo použitelné nařízení proto oproti směrnici, která vyžaduje provedení v členských státech, lépe zaručuje okamžitý dopad nutný k podpoře dosažení cílů Digitální agendy ohledně dostupnosti širokopásmového připojení do roku 2020.

Značné výhody opatření ke snižování nákladů, pokud jde o přínosy z ekonomického i společenského hlediska, dalece převyšují jakoukoli administrativní zátěž.

3.6. Struktura návrhu a hlavní práva a povinnosti

Článek 1 – Cíl a oblast působnosti

- Článek 1 stanoví cíle a oblast působnosti nařízení.

Článek 2 – Definice

- Tento článek obsahuje dodatečné definice k těm, které jsou obsaženy v regulačním rámci EU pro elektronické komunikace.

Článek 3 – Přístup k existující fyzické infrastruktuře

- Článek 3 stanoví obecné právo provozovatelů sítě nabízet přístup ke své fyzické infrastruktuře a jejich povinnost vyhovět přiměřeným žádostem o přístup k jejich fyzické infrastruktuře za účelem zavedení prvků sítí elektronických komunikací za spravedlivých podmínek.
- Počítá se s orgánem pro řešení sporů, jenž bude provádět přezkum odmítnutí nebo sporů o podmínkách – tato funkce bude standardně svěřena vnitrostátnímu regulačnímu orgánu.

Článek 4 – Transparentnost fyzické infrastruktury

- Článek 4 stanoví právo na přístup k souboru minimálních informací o existující fyzické infrastruktuře a plánovaných stavebních pracích.
- To je doprovázeno povinností provozovatelů sítě vyhovět přiměřeným žádostem o provedení průzkumu na místě týkajícího se konkrétních prvků jejich fyzické infrastruktury.
- Řešení sporů o průzkumy na místě nebo o přístup k informacím se svěřuje orgánu pro řešení sporů, standardně vnitrostátnímu regulačnímu orgánu.

Článek 5 – Koordinace stavebních prací

- Tento článek obsahuje právo jednat o koordinaci stavebních prací.

²⁶ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2012 „Akt o jednotném trhu: další kroky k růstu“ (2012/2663(RSP)), bod 10.

- Kromě toho ukládá podnikům vykonávajícím stavební práce financované z veřejných prostředků povinnost vyhovět přiměřeným žádostem o dohodu o koordinaci stavebních prací za transparentních a nediskriminačních podmínek.

Článek 6 – Udělování povolení

- Tento článek obsahuje právo na přístup – elektronickými prostředky a prostřednictvím jediného informačního místa – k veškerým informacím týkajícím se podmínek a postupů platných pro konkrétní stavební práce a také právo podávat žádosti o povolení elektronickými prostředky prostřednictvím uvedeného informačního místa. Informační místo usnadňuje a koordinuje proces udělování povolení a sleduje dodržování lhůt.
- Kromě toho stanoví obecnou maximální lhůtu, pokud není lhůta stanovena ve vnitrostátních právních předpisech nebo právních předpisech EU, jakož i právo obdržet včasné rozhodnutí ve vztahu k žádosti o povolení.

Články 7 a 8 – Vybavení zastavěné v budovách

- Článek 7 stanoví povinnost vybavit nové budovy a budovy, které procházejí rozsáhlou renovací, fyzickou infrastrukturou připravenou pro vysokorychlostní připojení, a povinnost vybavit nové vícebytové budovy a staré vícebytové budovy, které procházejí rozsáhlou rekonstrukcí, soustředovacím bodem nacházejícím se v budově nebo mimo ni.
- Článek 8 zřizuje právo poskytovatelů sítí elektronických komunikací ukončit svá síťová zařízení v soustředovacím bodě budov, právo provozovatelů elektronických komunikací sjednat přístup k jakékoli existující fyzické infrastruktuře připravené pro vysokorychlostní připojení, zastavěné v budově, a v případě neexistence takové fyzické infrastruktury právo ukončit svá síťová zařízení v soukromých prostorách účastníka, pokud tak učiní na vlastní náklady a s minimálním dopadem na soukromý majetek.

Články 9 až 11

- Tyto články obsahují závěrečná ustanovení včetně určení příslušných orgánů a povinnosti přezkoumat nařízení do tří let po jeho vstupu v platnost.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navržené nařízení nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,
s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²⁷,
s ohledem na stanovisko Výboru regionů²⁸,
v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Digitální ekonomika zásadním způsobem mění jednotný trh. Svými inovacemi, rychlostí a přeshraničním dosahem má potenciál posunout integraci jednotného trhu na novou úroveň. Vizí Unie je digitální ekonomika s udržitelnými ekonomickými a sociálními přínosy, které jsou založeny na moderních službách online a rychlém připojení k internetu. Vysoce kvalitní digitální infrastruktura je základem prakticky všech odvětví moderní a inovativní ekonomiky a má strategický význam pro sociální a územní soudržnost. Všichni občané a všechny podniky proto musí dostat příležitost být součástí digitální ekonomiky.
- (2) Členské státy, uznávající význam zavádění vysokorychlostního širokopásmového připojení, schválily ambiciózní cíle pro širokopásmový internet uvedené ve sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Digitální agenda pro Evropu – Digitální růst pro Evropu²⁹ („Digitální agenda“): 100% pokrytí širokopásmovým připojením do roku 2013 a zvýšená rychlost 30 Mb/s pro všechny domácnosti, přičemž alespoň 50 % domácností s internetovým připojením má do roku 2020 mít rychlost nad 100 Mb/s.
- (3) Digitální agenda rovněž zjistila potřebu opatření, jejichž cílem je snížit náklady na zavádění širokopásmového připojení na celém území Unie, včetně řádného plánování a koordinace a snižování administrativní zátěže.

²⁷ Úř. věst. C ..., ..., s. ...

²⁸ Úř. věst. C ..., ..., s. ...

²⁹ KOM(2010) 245; viz také přezkum Digitální agendy, COM(2012) 784 final.

- (4) Akt o jednotném trhu II³⁰ v souvislosti s potřebou opatření na úrovni EU s cílem zajistit lepší pokrytí širokopásmovým připojením, a to i snížením nákladů na infrastrukturu vysokorychlostního širokopásmového připojení³¹ zdůrazňuje, že je třeba dalšího úsilí, aby bylo rychle dosaženo cílů stanovených v Digitální agendě pro Evropu, mimo jiné řešením problému investic do vysokorychlostních sítí.
- (5) Zavádění vysokorychlostních pevných a bezdrátových sítí elektronických komunikací v celé Unii vyžaduje značné investice, jejichž významnou část představují náklady na stavební práce.
- (6) Hlavní část těchto nákladů lze přičíst neefektivnosti v procesu zavádění, týkající se využití existující pasivní infrastruktury (jako jsou kabelovody, potrubí, šachty, rozvodné skříně, sloupy, stožáry, antény, věže a jiné podpůrné konstrukce), překážkám souvisejícím s koordinací stavebních prací, těžkopádným správním postupům udělování povolení a překážkám týkajícím se zavádění sítí zastavěných v budovách.
- (7) Opatření, jejichž cílem je zvýšit efektivitu využití existující infrastruktury a snížit náklady a zmenšit překážky při provádění nových stavebních prací, by měla poskytnout významný příspěvek k zajištění rychlého a rozsáhlého zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací za současného zachování účinné hospodářské soutěže.
- (8) Některé členské státy přijaly opatření, jejichž cílem je snížit náklady na zavádění širokopásmového připojení. Rozšíření těchto osvědčených postupů v rámci Unie by mohlo výrazně přispět k vytvoření jednotného digitálního trhu. Tyto postupy jsou však i nadále ojedinělé a roztroušené. Rozdílné regulační požadavky navíc někdy brání spolupráci podniků veřejných služeb a mohou vytvářet překážky vstupu na trh pro nové provozovatele sítí a nové obchodní příležitosti, což omezuje vývoj jednotného trhu s využíváním a zaváděním fyzické infrastruktury pro vysokorychlostní sítě elektronických komunikací. Kromě toho iniciativy na úrovni členských států vždy nezohledňují celkovou situaci, zatímco v zájmu dosažení jednotného a významného výsledku je nutné přijmout opatření v rámci celého procesu zavádění a napříč odvětvími.
- (9) Cílem tohoto nařízení je stanovit určitá minimální práva a povinnosti platné v celé Unii s cílem usnadnit zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a meziodvětvovou koordinaci. Při zajištění rovných podmínek by tím neměly být dotčeny stávající osvědčené postupy a opatření přijatá na vnitrostátní a místní úrovni, obsahující podrobnější ustanovení a podmínky, jakož i další opatření doplňující uvedená práva a povinnosti, v souladu se zásadou subsidiarity.
- (10) Pokud jsou s ohledem na zásadu *lex specialis* v platnosti zvláštní regulační opatření v souladu s právem EU, měla by mít přednost před minimálními právy a povinnostmi stanovenými tímto nařízením. Tímto nařízením by proto neměly být dotčeny právní předpisy EU a zejména žádná zvláštní regulační opatření, včetně ukládání nápravných opatření podnikům s významnou tržní silou v souladu s regulačním rámcem Unie pro elektronické komunikace (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice)³², směrnice Evropského parlamentu a Rady

³⁰ COM(2012) 573 final.

³¹ Závěry ze zasedání Evropské rady ze dne 13. a 14. prosince 2012, EUCO 205/12, bod 17.

³² Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice)³³, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením (přístupová směrnice)³⁴, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě)³⁵ a směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací³⁶).

- (11) Pro provozovatele sítí elektronických komunikací, zejména nové účastníky na trhu, může být výrazně efektivnější opětovně využít pro účely zavádění sítí elektronických komunikací existující fyzickou infrastrukturu včetně infrastruktury jiných veřejných služeb, zejména v oblastech, kde vhodná síť elektronických komunikací není k dispozici, nebo tam, kde vybudování nové fyzické infrastruktury nemusí být ekonomicky proveditelné. Synergie napříč odvětvími mohou navíc podstatně snížit potřebu stavebních prací pro zavádění sítí elektronických komunikací, a tím i společenské a ekologické náklady s nimi spojené, jako je znečištění, škodlivé vlivy a dopravní problémy. Toto nařízení by se proto mělo použít nejen na poskytovatele sítí elektronických komunikací, ale i na jakéhokoli vlastníka nebo držitele práv na užívání rozsáhlých a všudypřítomných fyzických infrastruktur vhodných pro uložení prvků sítí elektronických komunikací, mezi něž patří např. fyzické sítě pro poskytování elektřiny, plynu, vody a kanalizace, topení a dopravních služeb.
- (12) Vzhledem ke nízké diferenciaci fyzických zařízení těchto sítí v nich často může být uložena široká řada prvků sítí elektronických komunikací, včetně těch, které jsou schopny poskytovat služby širokopásmového připojení o rychlosti alespoň 30 Mb/s v souladu se zásadou technologické neutrality, a to bez vlivu na hlavní poskytovanou službu a s minimálními náklady na přizpůsobení. Fyzickou infrastrukturu, která je určena pouze k uložení jiných prvků sítě, aniž by se sama stala aktivním prvkem sítě, lze proto v zásadě využít k uložení kabelů nebo vybavení elektronických komunikací nebo jakéhokoli jiného prvku sítí elektronických komunikací, bez ohledu na její skutečné využití nebo její vlastnictví. Aniž je dotčeno sledování specifického obecného zájmu spojeného s poskytováním hlavní služby, měly by být podporovány synergie mezi provozovateli sítí, aby současně přispívali k dosažení cílů Digitální agendy.
- (13) I když by tímto nařízením rovněž nemělo být dotčeno jakékoli specifické ochranné opatření potřebné k zajištění bezpečnosti a integrity sítí, jakož i k zajištění toho, že nebude dotčena hlavní služba poskytovaná provozovatelem sítě, obecná pravidla vnitrostátních právních předpisů zakazující provozovatelům sítě sjednat přístup k fyzické infrastruktuře ze strany poskytovatelů sítí elektronických komunikací by mohla bránit vytvoření trhu s přístupem k fyzické infrastruktuře, a měla by proto být zrušena. Opatřeními stanovenými tímto nařízením současně není dotčena možnost, aby členské státy atraktivnily poskytování přístupu k infrastruktuře provozovateli veřejných služeb tím, že příjmy plynoucí z této služby v souladu s platnými právními předpisy EU vyloučí ze základu pro výpočet sazeb pro koncové uživatele jejich hlavní činnosti nebo činností.

³³ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21.

³⁴ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7.

³⁵ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51.

³⁶ Úř. věst. L 249, 17.9.2002, s. 21.

- (14) Provozovatel sítě může z objektivních důvodů odepřít přístup ke konkrétní fyzické infrastruktuře. Fyzická infrastruktura zejména nemusí být technicky vhodná s ohledem na konkrétní okolnosti týkající se infrastruktury, pro které byl vyžádán přístup; to zahrnuje i nedostatek prostoru. Podobně by za určitých okolností mohlo sdílení infrastruktury ohrozit integritu a bezpečnost sítě nebo poskytování služeb, které jsou prostřednictvím této infrastruktury zajišťovány primárně. Dále, pokud provozovatel sítě již poskytuje velkoobchodní přístup k fyzické infrastruktuře sítě, která by splňovala potřeby žadatele o přístup, může mít přístup k uvedené fyzické infrastruktuře negativní hospodářský dopad na její obchodní model a pobídky k investicím a může mít za následek i neefektivní zdvojování prvků sítě. Současně v případě povinnosti přístupu k fyzické infrastruktuře uložených v souladu s regulačním rámcem Unie v oblasti elektronických komunikací, jako jsou povinnosti uložené podnikům s významnou tržní silou, by se na ně již vztahovaly specifické regulační povinnosti, které by tímto nařízením neměly být dotčeny.
- (15) Požadají-li poskytovatelé sítí elektronických komunikací o přístup ve specifikované oblasti, provozovatelé sítí by měli předložit nabídku sdíleného využívání svých zařízení za spravedlivých podmínek, včetně ceny, pokud není přístup odepřen na základě objektivních důvodů. V závislosti na okolnostech může podmínky, za nichž je takový přístup udělen, ovlivnit několik faktorů, mezi něž patří dodatečné náklady na údržbu a úpravy, preventivní ochranná opatření, která mají být přijata k omezení nepříznivých dopadů na bezpečnost a integritu sítě, specifická ujednání o odpovědnosti v případě škody, využití jakékoli veřejné dotace udělené na vybudování infrastruktury, včetně konkrétních podmínek spojených s dotací nebo stanovených vnitrostátními právními předpisy v souladu s právními předpisy Unie, případně omezení vyplývající z ustanovení vnitrostátních právních předpisů, jejichž cílem je ochrana životního prostředí, veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo dodržení městských a venkovských územních plánů.
- (16) V případě neshody v obchodním jednání o technických a obchodních podmínkách by každá ze stran měla mít možnost obrátit se na orgán pro řešení sporů na vnitrostátní úrovni, jenž stranám uloží řešení, aby se zamezilo neodůvodněnému odepření ujednání nebo uložení nepřiměřených podmínek. Při stanovení cen za poskytnutí přístupu by orgán pro řešení sporů měl vzít v úvahu investice vynaložené na fyzickou infrastrukturu. V konkrétním případě přístupu k fyzické infrastruktuře provozovatelů sítí elektronických komunikací mohou investice do této infrastruktury přímo přispět k dosažení cílů Digitální agendy pro Evropu a hospodářská soutěž na navazujících trzích může být ovlivněna existencí „černých pasažérů“. Jakákoli povinnost přístupu by proto měla zohledňovat ekonomickou životaschopnost těchto investic na základě časového harmonogramu návratnosti investic, vlivu, který má přístup na hospodářskou soutěž na navazujících trzích, odpisů aktiv sítě v době žádosti o přístup, obchodních důvodů podporujících realizované investice, zejména do nedávno vybudované fyzické infrastruktury užívané k poskytování služeb vysokorychlostních elektronických komunikací a možnosti souběžného zavádění infrastruktury, jež je nabídnuta žadateli o přístup.
- (17) V zájmu efektivního plánování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a zajištění co nejefektivnějšího využití existujících infrastruktur vhodných k zavádění sítí elektronických komunikací by podniky oprávněné poskytovat sítě elektronických komunikací měly mít přístup k minimálním informacím o fyzické infrastruktuře dostupné v oblasti zavádění. Tyto minimální informace by měly umožňovat posouzení potenciálu, pokud jde o využití existující infrastruktury v určité oblasti, a rovněž

snížení škod na jakékoli existující fyzické infrastruktuře. S ohledem na počet zúčastněných stran a v zájmu usnadnění přístupu k těmto informacím, a to i napříč odvětvími a přes hranice, by uvedené minimální informace měly být zpřístupněny prostřednictvím jediného informačního místa. Toto informační místo by mělo umožnit přístup k minimálním informacím, které jsou již k dispozici v elektronické podobě, s dodržением omezení zajišťujících bezpečnost a integritu sítí nebo chránících legitimní provozní a obchodní tajemství.

- (18) Toto nařízení neukládá členským státům žádné nové povinnosti v oblasti mapování, stanoví však, že minimální informace, které orgány veřejné správy již shromáždily a jež jsou dostupné v elektronické podobě na základě vnitrostátních iniciativ i právních předpisů Unie (např. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE)³⁷), by měly být zpřístupněny, například prostřednictvím hypertextového odkazu, jedinému informačnímu místu s cílem umožnit koordinovaný přístup k informacím o fyzické infrastruktuře pro poskytovatele sítí elektronických komunikací a zároveň zajistit bezpečnost a integritu veškerých takových informací. Tímto poskytováním informací by neměly být dotčeny požadavky na transparentnost, které již platí pro opakované použití informací veřejného sektoru na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru³⁸. Pokud informace, které má veřejný sektor k dispozici, nezajišťují adekvátní znalost existující fyzické infrastruktury určitého typu nebo v určité oblasti, provozovatelé sítí by měli informace na požádání zpřístupnit jedinému informačnímu místu.
- (19) Nejsou-li minimální informace k dispozici prostřednictvím jediného informačního místa, měla by být přesto zajištěna možnost, aby si provozovatelé sítí elektronických komunikací takové specifické informace přímo vyžádali od kteréhokoli provozovatele sítě v dané oblasti. Kromě toho, pokud je žádost přiměřená, zejména je-li to třeba s ohledem na možnost sdílení existující fyzické infrastruktury nebo na koordinaci stavebních prací, provozovatelé sítí elektronických komunikací by měli dostat možnost provést průzkum na místě a vyžádat si informace o plánovaných stavebních pracích za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek, aniž by byla dotčena ochranná opatření přijatá s cílem zajistit bezpečnost a integritu sítě a chránit provozní a obchodní tajemství. Měla by být podněcována zvýšená transparentnost plánovaných stavebních prací ze strany samotných provozovatelů sítí nebo proaktivních jediných informačních míst oprávněných požadovat tyto informace, zejména v oblastech, kde je nejužitečnější, a to přesměrováním schválených provozovatelů k takovým informacím, kdykoli jsou k dispozici.
- (20) Pokud dojde v souvislosti s přístupem k informacím o fyzické infrastruktuře pro účely zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací ke sporům, jediné informační místo by mělo mít pravomoc k jejich řešení formou závazného rozhodnutí, aniž by byla dotčena možnost kterékoli strany obrátit se na soud.
- (21) Koordinace stavebních prací týkajících se fyzické infrastruktury může zajistit značné úspory a minimalizovat nepohodlí pro oblast dotčenou zaváděním nových sítí elektronických komunikací. Z tohoto důvodu by měla být zakázána regulační omezení, která stanoví obecný zákaz jednání mezi provozovateli sítí s cílem

³⁷ Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1.

³⁸ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90.

koordinovat takové práce za účelem zavádění mimo jiné sítí vysokorychlostních elektronických komunikací. V případě stavebních prací, které nejsou financovány z veřejných prostředků, by tím však nemělo být dotčeno právo zúčastněných stran uzavírat dohody o koordinaci stavebních prací v souladu s jejich vlastními investičními a obchodními plány a jimi upřednostňovaným časovým rámcem.

- (22) Stavební práce zcela nebo částečně financované z veřejných prostředků by měly vést k maximalizaci pozitivního společného výsledku využitím pozitivních externalit těchto prací napříč odvětvími a zajištěním rovných příležitostí při sdílení dostupné a plánované fyzické infrastruktury za účelem zavádění sítí elektronických komunikací. Podnik provádějící dotčené stavební práce by měl včasným a přiměřeným žádostem o koordinaci zavádění prvků sítí vysokorychlostních elektronických komunikací, zajišťující například pokrytí možných dodatečných nákladů a minimalizaci změn původních plánů, vyhovět za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek, aniž jsou dotčena příslušná pravidla pro státní podporu, čímž by neměl být nepříznivě dotčen hlavní účel stavebních prací financovaných z veřejných prostředků. Měly by být k dispozici zvláštní postupy k zajištění rychlého řešení sporů týkajících se vyjednávání těchto dohod o koordinaci, a to za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. Těmito ustanoveními by nemělo být dotčeno právo členských států vyhradit kapacitu pro sítě elektronických komunikací i bez zvláštních žádostí, aby vyhověly budoucí poptávce po fyzické infrastruktuře a maximalizovaly hodnotu stavebních prací, nebo přijmout opatření zahrnující podobná práva na koordinaci stavebních prací pro provozovatele jiných druhů sítí, například pro plyn nebo elektřinu.
- (23) Pro zavádění sítí elektronických komunikací nebo nových síťových prvků může být za účelem ochrany obecných zájmů členských států a Unie nezbytná řada různých povolení, včetně stavebního povolení, územního plánu, povolení z hlediska životního prostředí a jiných povolení. Počet povolení nutných pro zavádění různých typů sítí elektronických komunikací a místní charakter zavádění může vyústit v uplatnění řady postupů a podmínek. Při zachování práva každého příslušného orgánu na účast a uchování svých rozhodovacích pravomocí v souladu se zásadou subsidiarity by vytvoření jediného místa poskytujícího informace o všech postupech a obecných podmínkách týkajících se stavebních prací mohlo snížit složitost a zvýšit efektivitu a transparentnost, zejména pro nové subjekty na trhu nebo menší subjekty, které neprovozují činnost v dané oblasti. Podniky zavádějící sítě elektronických komunikací by navíc měly mít právo předložit svou žádost o povolení prostřednictvím jediného kontaktního místa, kterému je svěřena odpovědnost za koordinaci různých postupů a sledování, zda jsou rozhodnutí přijímána v zákonné lhůtě. Toto kontaktní místo by mělo být jediným kontaktním místem, aniž by nutně vykonávalo rozhodovací pravomoci, ledaže by mu byly svěřeny podle vnitrostátních právních předpisů.
- (24) Rozhodnutí o povolení nebo zamítnutí žádosti o povolení by mělo být v každém případě k dispozici nejpozději do šesti měsíců, aniž jsou dotčeny jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti stanovené pro řádný průběh řízení platné pro postup udělování povolení v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy EU, aby se zajistilo, že postupy udělování povolení nepůsobí jako překážky investic a že nemají nepříznivý vliv na jednotný trh. Takové rozhodnutí může v souladu s platnými právními předpisy být implicitní nebo explicitní. Kromě toho by při jakémkoli prodlžení s přijetím rozhodnutí o udělení povolení mělo podnikům, které o taková povolení požádaly, vzniknout právo na náhradu škody, pokud mohou prokázat, že tuto škodu utrpěly v důsledku takového prodlžení. Toto právo je třeba vykonávat v souladu

s procesními a hmotněprávními ochrannými opatřeními stanovenými vnitrostátními právními předpisy.

- (25) Aby se zajistilo, že tyto postupy udělování povolení budou dokončeny v přiměřené lhůtě, mohou členské státy stanovit několik ochranných opatření, jako je např. implicitní schválení, nebo přijmout opatření zjednodušující postupy udělování povolení mimo jiné snížením počtu povolení nutných pro zavádění sítí elektronických komunikací nebo vynětím určitých kategorií stavebních prací malého rozsahu nebo standardizovaných stavebních prací z udělování povolení. Orgány na celostátní, regionální nebo místní úrovni by měly každé odmítnutí takového povolení v jejich pravomoci odůvodnit na základě transparentních, nediskriminačních, objektivních a přiměřených kritérií a podmínek. Tím by neměla být dotčena jakákoli opatření přijatá členskými státy s cílem vyjmout některé prvky sítí elektronických komunikací, pasivní či aktivní, z udělování povolení.
- (26) Dosažení cílů Digitální agendy vyžaduje, aby se zavádění infrastruktury přiblížilo prostorám koncových uživatelů, přičemž bude plně respektována zásada proporcionality, pokud jde o jakákoli omezení majetkových práv z hlediska sledovaného obecného zájmu. Mělo by být usnadněno zavádění sítí vysokorychlostní sítě elektronických komunikací až ke koncovým uživatelům a zároveň zajištěna technologická neutralita, zejména prostřednictvím fyzické infrastruktury připravené pro vysokorychlostní připojení, zastavěné v budovách. S ohledem na skutečnost, že náklady na zástavbu minikabelovodů během výstavby budovy jsou relativně nízké, zatímco dovybavení budov vysokorychlostní infrastrukturou může představovat významnou část nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí, měly by být všechny nové nebo podstatně renovované budovy vybaveny fyzickou infrastrukturou umožňující připojení koncových uživatelů k vysokorychlostním sítím. V zájmu zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací by kromě toho nové a podstatně renovované vícebytové budovy měly být vybaveny přístupem nebo soustředovacím bodem, jehož prostřednictvím může poskytovatel získat přístup k síti zastavěné v budově. V praxi by to znamenalo, že developéři budov by měli zajistit vytvoření prázdných kabelovodů vedoucích z každého bytu do soustředovacího bodu umístěného v budově nebo mimo ni. Mohou se vyskytnout případy, jako jsou nové budovy s jedním bytem nebo významné renovace v izolovaných oblastech, kdy je perspektiva vysokorychlostního připojení na základě objektivních důvodů považována za příliš vzdálenou na to, aby odůvodnila dodatečné náklady na zavedení fyzické infrastruktury připravené pro vysokorychlostní připojení, zastavěné v budově, a/nebo soustředovací bod.
- (27) Když poskytovatelé veřejných komunikačních sítí zavádějí vysokorychlostní síť v určité oblasti, lze dosáhnout výrazných úspor z rozsahu, pokud mohou ukončit svou síť v soustředovacím bodě budovy bez ohledu na to, zda vlastníci, společenství vlastníků či obyvatelé v té době vyjádřili výslovný zájem o uvedenou službu, avšak pod podmínkou, že je minimalizován dopad na soukromé vlastnictví, s využitím existující fyzické infrastruktury a s uvedením dotčené oblasti do původního stavu. Je-li síť ukončena v soustředovacím bodě, připojení dalších zákazníků je možné za podstatně nižších nákladů, zejména prostřednictvím přístupu k vertikálnímu segmentu připravenému pro vysokorychlostní připojení, zastavěnému v budově, pokud již existuje.
- (28) Vzhledem ke společenským přínosům digitálního začlenění a k ekonomické logice zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací, pokud neexistuje pasivní ani aktivní infrastruktura připravená pro vysokorychlostní připojení, která obsluhuje

prostory koncových uživatelů, ani alternativy k poskytnutí sítí vysokorychlostních elektronických komunikací koncovým uživatelům, měl by mít jakýkoli poskytovatel veřejné komunikační sítě právo ukončit svou síť na vlastní náklady v soukromých prostorech poté, co získal souhlas účastníka, a pokud minimalizuje dopad na soukromý majetek například využitím existující fyzické infrastruktury dostupné v budově, je-li to možné, nebo uvedením dotčených oblastí do původního stavu.

- (29) Aniž jsou dotčeny úkoly svěřené vnitrostátním regulačním orgánům podle regulačního rámce Unie v oblasti elektronických komunikací, v případě absence specifického určení ze strany členského státu by měly být v zájmu zajištění konzistentního řešení sporů funkce stanovené tímto nařízením svěřeny orgánům plnícím úkoly stanovené v článku 20 směrnice 2002/21/ES, přičemž se vezmou v úvahu dostupné odborné znalosti a záruky nezávislosti a nestrannosti. Avšak v souladu se zásadou subsidiarity by tímto nařízením neměla být dotčena možnost, aby členské státy přidělily regulační úkoly v něm stanovené orgánům, jež jsou povolanejší je plnit v souladu s vnitrostátním ústavním systémem rozdělení pravomocí a s požadavky stanovenými tímto nařízením.
- (30) Jakýkoli orgán určený členským státem pro řešení sporů by měl zajistit nestrannost a nezávislost vůči zúčastněným stranám. Určené orgány by rovněž měly mít odpovídající zdroje a sankční pravomoci v případě nedodržování přijatých rozhodnutí.
- (31) Aby byla zajištěna efektivita informačních míst stanovených tímto nařízením, členské státy, které se rozhodnou určit jiné subjekty, než je vnitrostátní regulační orgán plnící úkoly stanovené v článku 20 směrnice 2002/21/ES, by měly zajistit, aby v jediném informačním místě, v němž lze zajistit zvýšenou efektivitu s ohledem na přidělené úkoly (například katastr nemovitostí), byly k dispozici dostatečné zdroje a příslušné informace o konkrétní oblasti s optimální mírou agregace. S cílem vycházet ze stávajících struktur a maximalizovat přínosy pro koncové uživatele proto mohou členské státy zvážit možné synergie a úspory z rozsahu s jednotnými kontaktními místy ve smyslu článku 6 směrnice 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (směrnice o službách).
- (32) Jelikož cíle navrhovaného opatření, totiž snazšího zavádění fyzické infrastruktury vhodné pro síť vysokorychlostních elektronických komunikací v celé Unii, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a proto jej může být z důvodů jeho rozsahu či účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (33) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie, a především právo na soukromí a ochranu obchodního tajemství, svobodu podnikání, právo na vlastnictví a právo na účinnou právní ochranu. Členské státy musí toto nařízení uplatňovat v souladu s těmito právy a zásadami,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Cílem tohoto nařízení je usnadnit a podnítit zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací podporou společného využívání existující fyzické infrastruktury a

usnadněním efektivnějšího zavádění nové fyzické infrastruktury, aby bylo možné tyto sítě zavádět s nižšími náklady.

2. Toto nařízení se vztahuje na veškeré stavební práce a fyzické infrastruktury podle definice v článku 2.

3. Tímto nařízením nejsou dotčena práva členských států zachovat nebo zavést opatření v souladu s právními předpisy Unie, která obsahují podrobnější ustanovení než ta, která jsou stanovena tímto nařízením.

4. Tímto nařízením nejsou dotčeny směrnice 2002/21/ES, 2002/20/ES, 2002/19/ES, 2002/22/ES a 2002/77/ES.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené ve směrnicích 2002/21/ES, 2002/20/ES, 2002/19/ES, 2002/22/ES a 2002/77/ES.

Použijí se rovněž tyto definice:

1) „provozovatelem sítě“ se rozumí poskytovatel sítě elektronických komunikací, jakož i podnik, který poskytuje fyzickou infrastrukturu určenou k poskytování služeb výroby, přepravy nebo distribuce plynu, elektrické energie včetně veřejného osvětlení, vytápění, vody včetně odstraňování a čištění odpadních a kanalizačních vod, dopravních služeb včetně železnic, silnic, přístavů a letišť;

2) „fyzickou infrastrukturou“ se rozumí jakýkoli prvek sítě, který není aktivní, jako jsou potrubí, stožáry, kabelovody, inspekční komory, vstupní šachty, rozvodné skříně, budovy nebo vstupy do budov, antény, věže a sloupy a s nimi související zařízení;

3) „sítí vysokorychlostních elektronických komunikací“ se rozumí síť elektronických komunikací, jež je schopna poskytovat služby širokopásmového připojení o rychlosti alespoň 30 Mb/s;

4) „stavebními pracemi“ se rozumí každý výsledek stavebních nebo stavebně inženýrských prací jako celek, který je sám o sobě dostačující, aby plnil hospodářskou nebo technickou funkci, a zahrnuje jeden nebo více prvků fyzické infrastruktury;

5) „subjektem veřejného sektoru“ se rozumí státní, regionální nebo místní orgán, veřejnoprávní subjekt nebo sdružení vytvořené jedním nebo několika takovými orgány nebo jedním nebo několika takovými veřejnoprávními subjekty;

6) „veřejnoprávním subjektem“ se rozumí jakýkoliv subjekt:

a) zřízený za zvláštním účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, který nemá průmyslovou nebo obchodní povahu;

b) který má právní subjektivitu;

c) financovaný zcela nebo z velké části státem nebo regionálními či místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty nebo podléhající řídicímu dohledu těchto orgánů nebo subjektů nebo je v jeho správním, řídicím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty.

7) „fyzickou infrastrukturou zastavěnou v budově“ se rozumí fyzická infrastruktura v prostorách koncového uživatele, včetně prvků ve spoluvlastnictví, určená k uložení kabelových a/nebo bezdrátových přístupových sítí, pokud jsou tyto přístupové sítě schopny

poskytovat služby elektronických komunikací a propojovat soustředovací bod budovy s koncovým bodem sítě;

8) „fyzickou infrastrukturou připravenou pro vysokorychlostní připojení, zastavěnou v budově“ se rozumí fyzická infrastruktura zastavěná v budově, určená k uložení prvků sítí vysokorychlostních elektronických komunikací;

9) „významnou renovací“ se rozumí stavební nebo stavebně inženýrské práce v prostorách koncového uživatele, které zahrnují strukturální změny fyzické infrastruktury zastavěné v budově a vyžadují stavební povolení;

10) „povolením“ se rozumí formální nebo implicitní rozhodnutí příslušného orgánu v návaznosti na jakýkoli postup, v jehož rámci je určitá osoba povinná učinit kroky umožňující legální provedení stavebních nebo stavebně inženýrských prací.

Článek 3

Přístup k existující fyzické infrastruktuře

1. Každý provozovatel sítě má právo nabízet přístup ke své fyzické infrastruktuře pro účely zavádění prvků sítí vysokorychlostních elektronických komunikací.

2. Na základě konkrétní písemné žádosti podniku oprávněného poskytovat síť elektronických komunikací má každý provozovatel sítě povinnost vyhovět všem přiměřeným žádostem o přístup ke své fyzické infrastruktuře pro účely zavádění prvků sítí vysokorychlostních elektronických komunikací, a to za spravedlivých podmínek včetně ceny.

3. Každé odepření přístupu musí být založeno na objektivních kritériích, která se mohou týkat zejména:

a) technické vhodnosti fyzické infrastruktury, o přístup k níž bylo požádáno, k uložení jakéhokoli prvku sítí elektronických komunikací uvedeného v odstavci 2;

b) dostupnosti prostoru k uložení prvků uvedených v písmeni a);

c) integrity a bezpečnosti kterékoli již zavedené sítě;

d) rizika závažné interference plánovaných služeb elektronických komunikací vůči poskytování jiných služeb prostřednictvím stejné fyzické infrastruktury;

e) dostupnosti alternativních prostředků pro velkoobchodní přístup k fyzické infrastruktuře sítě poskytnutých provozovatelem sítě a vhodných k poskytování sítí vysokorychlostních elektronických komunikací.

Provozovatel sítě odůvodní jakékoli odepření přístupu do jednoho měsíce od obdržení písemné žádosti o přístup.

4. V případě, kdy byl odepřen přístup nebo kdy do dvou měsíců od obdržení písemné žádosti o přístup nebylo dosaženo dohody o konkrétních podmínkách včetně ceny, je kterákoli ze stran oprávněna obrátit se s věcí na příslušný vnitrostátní orgán pro řešení sporů.

5. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů uvedený v odstavci 4 plně zohlední zásadu proporcionality a vydá závazné rozhodnutí ve věci sporu zahájeného podle odstavce 4, včetně stanovení spravedlivých podmínek a ceny, je-li to na místě, v nejkratší možné době a v každém případě do čtyř měsíců, aniž je dotčena možnost, aby se kterákoli ze stran obrátila na soud. Jakákoli cena stanovená orgánem pro řešení sporů zohledňuje dopad požadovaného přístupu na obchodní plán, jenž je podkladem pro investice realizované provozovatelem sítě, o přístup k níž bylo požádáno, zejména v případě nedávno vybudovaných fyzických

infrastruktur využívaných k poskytování služeb vysokorychlostních elektronických komunikací.

Článek 4 *Transparentnost fyzické infrastruktury*

1. Pro účely žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře v souladu s článkem 3 má každý podnik oprávněný poskytovat síť elektronických komunikací právo na přístup – na vyžádání a prostřednictvím jediného informačního místa – k následujícímu souboru minimálních informací o existující fyzické infrastruktuře kteréhokoli provozovatele sítě:

- a) umístění, trasování a georeferenční souřadnice;
- b) velikost, druh a současné využití infrastruktury;
- c) název vlastníka nebo držitele práv k užívání fyzické infrastruktury a kontaktní údaje.

Podnik žádající o přístup specifikuje oblast dotčenou v souvislosti se zaváděním prvků sítě vysokorychlostních elektronických komunikací.

Přístup k minimálním informacím pro specifikovanou oblast se poskytne neprodleně v elektronické podobě za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. Jediné informační místo může přístup k minimálním informacím omezit, pouze je-li to považováno za nutné v zájmu bezpečnosti a integrity sítě nebo provozního či obchodního tajemství.

Jediné informační místo zajistí, aby byl přístup k minimálním informacím podle tohoto odstavce k dispozici do [Úřad pro publikace: vložte přesné datum: vstup tohoto nařízení v platnost + 12 měsíců].

2. Každý subjekt veřejného sektoru, jenž je na základě svých úkolů držitelem minimálních informací v elektronické podobě, uvedených v odstavci 1 a týkajících se fyzické infrastruktury provozovatele sítě, je elektronickými prostředky zpřístupní jedinému informačnímu místu před [Úřad pro publikace: vložte přesné datum: vstup tohoto nařízení v platnost + 6 měsíců]. Veškeré aktualizace těchto informací a jakékoli nové minimální informace uvedené v odstavci 1, které subjekt veřejného sektoru obdrží, se zpřístupní jedinému informačnímu místu do jednoho měsíce od jejich obdržení.

3. Pokud minimální informace uvedené v odstavci 1 nejsou v držení subjektů veřejného sektoru v souladu s odstavcem 2, kterýkoli provozovatel sítě zpřístupní na základě konkrétní žádosti jediného informačního místa minimální informace uvedené v odstavci 1 o své fyzické infrastruktuře v elektronické podobě do jednoho měsíce od podání žádosti. Provozovatel sítě zpřístupní jedinému informačnímu místu veškeré aktualizace poskytnutých minimálních informací do jednoho měsíce od skutečné změny fyzické sítě, která má za následek změnu uvedených minimálních informací.

4. Nejsou-li minimální informace uvedené v odstavci 1 k dispozici prostřednictvím jediného informačního místa, provozovatelé sítě tyto informace zpřístupní na základě konkrétní písemné žádosti podniku oprávněného poskytovat síť elektronických komunikací. V žádosti se specifikuje oblast dotčená v souvislosti se zaváděním prvků sítě vysokorychlostních elektronických komunikací. Přístup k informacím se poskytne do jednoho měsíce od obdržení písemné žádosti za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek, aniž jsou dotčena omezení podle odstavce 1.

5. Na základě konkrétní písemné žádosti podniku oprávněného poskytovat síť elektronických komunikací provozovatelé sítě vyhoví přiměřeným žádostem o průzkum na místě týkající se

konkrétních prvků jejich fyzické infrastruktury. V žádosti se specifikují prvky sítě dotčené v souvislosti se zaváděním prvků sítě vysokorychlostních elektronických komunikací. Průzkum na místě týkající se specifikovaných prvků sítě se povolí do jednoho měsíce od obdržení písemné žádosti za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek, aniž jsou dotčena omezení podle odstavce 1.

6. Na základě konkrétní písemné žádosti podniku oprávněného poskytovat sítě elektronických komunikací kterýkoli provozovatel sítě zpřístupní následující soubor minimálních informací o probíhajících nebo plánovaných stavebních pracích týkajících se jeho fyzické infrastruktury, pro něž bylo buď uděleno povolení, nebo povolovací řízení probíhá, nebo se první žádost příslušným orgánům o udělení povolení plánuje v následujících šesti měsících:

- a) umístění a druh prací;
- b) dotčené prvky sítě;
- c) předpokládaný termín zahájení prací a doba jejich trvání;
- d) kontaktní údaje.

V žádosti podniku oprávněného poskytovat sítě elektronických komunikací se specifikuje oblast dotčená v souvislosti se zaváděním prvků vysokorychlostní sítě elektronických komunikací. Provozovatelé sítě do dvou týdnů od obdržení písemné žádosti poskytnou požadované informace za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek, aniž jsou dotčena omezení podle odstavce 1.

7. Provozovatel sítě může žádost podle odstavce 6 odmítnout, pokud:

- požadované informace zveřejnil v elektronické podobě, nebo
- je přístup k těmto informacím zajištěn prostřednictvím jediného informačního místa.

8. Na základě konkrétní žádosti kterýkoli provozovatel sítě jedinému informačnímu místu zpřístupní soubor minimálních informací uvedený v odstavci 6.

9. V případě sporu vzniklého v souvislosti s právy a povinnostmi stanovenými v odstavcích 4 až 7 má kterákoli strana právo obrátit se na vnitrostátní orgán pro řešení sporů. Orgán pro řešení sporů plně zohlední zásadu proporcionality a vydá závazné rozhodnutí k vyřešení sporu v nejkratší možné době a v každém případě do dvou měsíců, aniž je dotčena možnost, aby se kterákoli strana s věcí obrátila na soud.

10. Členské státy mohou stanovit výjimky z povinností stanovených v odstavcích 1 až 5 v případě existujících fyzických infrastruktur, které se nepovažují za technicky vhodné k zavedení sítě vysokorychlostních elektronických komunikací. Tato opatření musí být v tomto ohledu řádně odůvodněná. Zúčastněným stranám musí být poskytnuta příležitost vyjádřit se v přiměřené lhůtě k návrhům opatření. Každé takové opatření se musí oznámit Komisi.

Článek 5

Koordinace stavebních prací

1. Každý provozovatel sítě má právo sjednávat dohody o koordinaci stavebních prací s podniky oprávněnými poskytovat sítě elektronických komunikací pro účely zavádění prvků sítě vysokorychlostních elektronických komunikací.

2. Každý podnik provádějící stavební práce zcela nebo částečně financované z veřejných prostředků vyhoví všem přiměřeným žádostem podniků oprávněných poskytovat sítě elektronických komunikací pro účely zavádění prvků sítě vysokorychlostních elektronických komunikací, které se týkají dohody o koordinaci stavebních prací za transparentních a

nediskriminačních podmínek, pokud to neznamena žádné dodatečné náklady pro původně plánované stavební práce a pokud je žádost o koordinaci podána co nejdříve a v každém případě nejpozději jeden měsíc před předložením konečného projektu příslušným orgánům k udělení povolení.

3. Pokud není dohody o koordinaci stavebních prací podle odstavce 2 dosaženo do jednoho měsíce od obdržení formální žádosti o jednání, má kterákoli strana právo obrátit se s věcí na příslušný vnitrostátní orgán pro řešení sporů.

4. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů uvedený v odstavci 3 plně zohlední zásadu proporcionality a vydá závazné rozhodnutí k vyřešení sporu zahájeného podle odstavce 3, včetně stanovení spravedlivých a nediskriminačních podmínek a poplatků, je-li to na místě, v nejkratší možné době a v každém případě do dvou měsíců, aniž je dotčena možnost, aby se kterákoli ze stran obrátila na soud.

5. Členské státy mohou stanovit výjimky z povinností uvedených v tomto článku pro stavební práce nízké hodnoty. Tato opatření musí být v tomto ohledu řádně odůvodněná. Zúčastněným stranám musí být poskytnuta příležitost vyjádřit se v přiměřené lhůtě k návrhům opatření. Každé takové opatření se musí oznámit Komisi.

Článek 6 *Udělování povolení*

1. Každý podnik oprávněný poskytovat síť elektronických komunikací má právo na přístup – elektronickými prostředky na vyžádání prostřednictvím jediného informačního místa – k veškerým informacím týkajícím se podmínek a postupů platných pro udělování povolení pro stavební práce nezbytné za účelem zavádění prvků sítí vysokorychlostních elektronických komunikací, včetně případných výjimek platných pro tyto prvky, pokud jde o některá nebo veškerá povolení požadovaná podle vnitrostátních právních předpisů.

2. Každý podnik oprávněný poskytovat síť elektronických komunikací má právo předkládat elektronickými prostředky prostřednictvím jediného informačního místa žádosti o povolení nutná pro stavební práce nezbytné za účelem zavádění prvků sítí vysokorychlostních elektronických komunikací. Jediné informační místo usnadňuje a koordinuje postup udělování povolení. Zejména zajistí, aby byly žádosti předány příslušným orgánům zúčastněným na udělování povolení platných pro dotčené stavební práce, a sleduje dodržování lhůt platných v souladu s odstavcem 3.

3. Aniž jsou dotčeny jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti stanovené k zajištění řádného průběhu řízení, platné v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Unie, příslušné orgány povolení udělí či zamítnou do šesti měsíců od obdržení žádosti. Každé odmítnutí musí být řádně odůvodněno na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií.

4. Každý podnik oprávněný poskytovat síť elektronických komunikací, kterému v důsledku nedodržení lhůt platných podle odstavce 3 vznikla škoda, má právo na náhradu škody od příslušného orgánu v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 7 *Vybavení zastavěné v budovách*

1. Všechny nově postavené budovy v prostorách koncového uživatele, včetně prvků ve spoluvlastnictví, pro něž byla žádost o stavební povolení podána po [Úřad pro publikace: vložte přesné datum vstupu tohoto nařízení v platnost], musí být vybaveny fyzickou

infrastrukturou připravenou pro vysokorychlostní připojení, zastavěnou v budově až do koncových bodů sítě. Stejná povinnost platí v případě významné renovace, pro niž byla žádost o stavební povolení podána po [Úřad pro publikace: vložte přesné datum vstupu tohoto nařízení v platnost].

2. Všechny nově postavené vícebytové budovy, pro něž byla žádost o stavební povolení podána po [Úřad pro publikace: vložte přesné datum vstupu tohoto nařízení v platnost], musí být vybaveny soustředovacím bodem umístěným uvnitř budovy či mimo ni a přístupným pro poskytovatele sítí elektronických komunikací, jehož prostřednictvím je dostupné připojení k infrastruktuře připravené pro vysokorychlostní připojení, zastavěné v budově. Stejná povinnost platí v případě významné renovace vícebytové budovy, pro niž byla žádost o stavební povolení podána po [Úřad pro publikace: vložte přesné datum vstupu tohoto nařízení v platnost].

3. Členské státy mohou pro určité kategorie budov, zejména budovy s jedním bytem nebo významné renovace, stanovit výjimky z povinností stanovených v odstavcích 1 a 2, pokud jsou náklady na splnění těchto povinností nepřiměřené. Tato opatření musí být řádně odůvodněná. Zúčastněným stranám musí být poskytnuta příležitost vyjádřit se v přiměřené lhůtě k návrhům opatření. Každé takové opatření se musí oznámit Komisi.

Článek 8

Přístup k vybavení zastavěnému v budovách

1. Každý poskytovatel veřejných komunikačních sítí má právo za účelem přístupu k fyzické infrastruktuře připravené pro vysokorychlostní připojení zastavěné v budově ukončit svou síť v soustředovacím bodě, pokud tak učiní na vlastní náklady a minimalizuje dopad na soukromý majetek.

2. Každý poskytovatel veřejných komunikačních sítí má za přiměřených podmínek právo na přístup ke kterékoli stávající fyzické infrastruktuře připravené pro vysokorychlostní připojení, zastavěné v budově, pokud je duplikace technicky nemožná nebo ekonomicky neefektivní. Držitel práva k užívání fyzické infrastruktury zastavěné v budově umožní přístup za nediskriminačních podmínek.

3. Pokud není dohoda o přístupu podle odstavce 1 nebo 2 dosaženo do dvou měsíců od obdržení formální žádosti o přístup, má kterákoli ze stran právo obrátit se s věcí na příslušný vnitrostátní orgán pro řešení sporů, aby posoudil dodržení požadavků stanovených v uvedených odstavcích. Orgán pro řešení sporů plně zohlední zásadu proporcionality a vydá závazné rozhodnutí k vyřešení sporu v nejkratší možné době a v každém případě do dvou měsíců, aniž je dotčena možnost, aby se kterákoli strana s věcí obrátila na soud.

4. Pokud infrastruktura připravená pro vysokorychlostní připojení, zastavěná v budově neexistuje, má každý poskytovatel veřejných komunikačních sítí právo ukončit prvky své sítě v prostorách účastníka služeb vysokorychlostních elektronických komunikací, pokud s tím souhlasí, pokud tak učiní na vlastní náklady a minimalizuje dopad na soukromý majetek.

Článek 9

Příslušné orgány

1. Pokud členský stát neurčí jiné příslušné orgány, vykonává funkci vnitrostátního orgánu pro řešení sporů uvedeného v čl. 3 odst. 4, čl. 4 odst. 9, čl. 5 odst. 4 a čl. 8 odst. 3 vnitrostátní regulační orgán, který plní úkoly stanovené v článku 20 směrnice 2002/21/ES.

2. Jakýkoli jiný vnitrostátní orgán pro řešení sporů určený členskými státy podle odstavce 1 musí být právně samostatný a funkčně nezávislý na všech provozovatelích sítí. Musí mít

pravomoc ukládat provozovatelům sítí v případě porušení povinností vyplývajících z rozhodnutí přijatých při rozhodování sporu vhodné, účinné, přiměřené a odrazující sankce.

3. Pokud členský stát neurčí jiné příslušné orgány, vykonává funkci jediného informačního místa uvedeného v člancích 4 a 6 vnitrostátní regulační orgán, který plní úkoly stanovené v článku 20 směrnice 2002/21/ES.

4. Jakékoli jiné jediné informační místo určené členskými státy podle odstavce 3 musí mít pravomoc ukládat provozovatelům sítí v případě porušení povinností vyplývajících z čl. 4 odst. 3 a 8 vhodné, účinné, přiměřené a odrazující sankce.

5. Členské státy oznámí Komisi totožnost každého příslušného orgánu určeného v souladu s tímto článkem k vykonávání úkolů podle tohoto nařízení do [*Úřad pro publikace: vložte přesné datum: vstup tohoto nařízení v platnost*] a veškeré jejich změny předtím, než takové určení nebo změna vstoupí v platnost.

6. Proti veškerým rozhodnutím přijatým příslušnými orgány uvedenými v tomto článku se lze odvolat k soudu v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 10

Přezkum

Komise do [*Úřad pro publikace: vložte přesné datum: vstup tohoto nařízení v platnost + 3 roky*] předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení. Zpráva obsahuje shrnutí dopadu opatření stanovených tímto nařízením a posouzení pokroku při plnění jeho cílů.

Článek 11

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*